

TABOR

Gazetka niedzielna parafii Przemienienia Pańskiego w Ogrodzieńcu

31 marca 2013 r. Uroczystość Zmartwychwstania Pańskiego nr 13/2013 (71)

ŚLADAMI MISTRZA Z NAZARETU

rozważania nad Ewangelią niedzielną

Pierwszego dnia po szabacie, wczesnym raniem, gdy jeszcze było ciemno, Maria Magdalena udała się do grobu i zobaczyła kamień odsunięty od grobu.

J 20,1

W tym świętym czasie Świąt Paschalnych nasze serca wypełnia radość ze zmartwychwstania naszego Pana Jezusa Chrystusa. Słowa św. Piotra z dzisiejszego pierwszego czytania w pełni ją oddają. „Bóg wskrzesił Go trzeciego dnia (...), a każdy, kto w Niego wierzy, w Jego imię otrzymuje odpuszczenie grzechów” – kończy swoje wystąpienie Książe Apostołów w Dziejach Apostolskich.

Radujemy się nie tylko ze zmartwychwstania Pańskiego. Cieszymy się, że Bóg obdarowuje nas życiem wiecznym w swoim Synu. Wiedział o tym św. Paweł, kiedy pisał do Kolosan: „Szukajcie tego, co w górze, gdzie przebywa Chrystus, zasiadając po prawicy Boga”. Chrześcijan zaś w Koryncie pouczał: „Tak przeto odprawiamy nasze święto nie przy użyciu starego kwasu, kwasu złości i przewrotności, lecz na przańnym chlebie czystości i prawdy”. Te wskazania są jak najbardziej aktualne.

Wysłuchujemy się z uwagą w słowa Ewangelii według św. Jana i oczyma wyobraźni każdy z nas staje dziś przy św. Marii Magdalenie i św. Piotrze jako bezimienny „ów drugi uczeń”. On „ujrzał i uwierzył”. My też widzimy i wierzymy.

Widzimy leżące „płótna”. Dla wielu to Całun Turyński, który może być materialnym dowodem zmartwychwstania Chrystusa. „Przyjmując argumenty wielu uczonych, święty Całun Turyński jest szczególnym świadkiem Paschy: Męki, Śmierci i Zmartwychwstania. Świadek milczący, lecz jednocześnie zaskakująco wymowny!” (Jan Paweł II, Turyn, 13 kwietnia 1980 r.). „Dla człowieka wierzącego istotne jest przede wszystkim to, że Całun to zwierciadło Ewangelii (...). Każdy człowiek wrażliwy, kontemplując go, doznaje wewnętrznego poruszenia i wstrząsu. Całun jest znakiem naprawdę niezwykłym, odsyłającym do Jezusa, prawdziwego Słowa Ojca, i wzywającym człowieka, by naśladował w życiu przykład Tego, który oddał za nas samego siebie” (Jan Paweł II, Turyn, 24 maja 1998 r.).

„Wiemy, żeś zmartwychwstał, że ten cud prawdziwy, o Królu Zwycięzco – bądź nam miłościwy!”.

BIEGLI ONI OBYDWAJ RAZEM DO GROBU

Wyszedł więc Piotr i ów drugi uczeń i szli do grobu. Biegli oni obydwa razem, lecz ów drugi uczeń wyprzedził Piotra i przybył pierwszy do grobu.

To pośpieszne zdążanie Piotra i Jana do pustego grobu wynikało z ich głębokiego związania z Jezusem. Śmierć Chrystusa, ucieczka uczniów, upadek Piotra nie tylko nie oddaliła ich od Mistrza, lecz wręcz przeciwnie – zbliżyła ich do Niego. Obaj, Piotr i Jan, towarzyszyli Jezusowi w Jego cierpieniach i śmierci krzyżowej; obaj przeżyli wewnętrzne zagubienie i smutek. Jan, choć stał pod krzyżem Mistrza, to jednak w Ogrójcu uciekł razem z innymi Apostołami. On również doświadczył głębokiego wewnętrznego zagubienia i niewiary. Uwierzył w Zmartwychwstanie Chrystusa dopiero przy pustym grobie oglądając zbędne już płótna i chustę po Zmartwychwstałym.

Piotr zaś od Ogrójca towarzyszył Jezusowi najpierw z daleka. Następnie zaparł się swojego Mistrza z obawy, że i jego może spotkać los Jezusa. Zaparcie się Piotra nie oddaliło go jednak od męki i śmierci Mistrza. Wprost przeciwnie. Zaparcie stało się przełomowym momentem, który pozwolił mu odkryć rzeczywisty cel i sens cierpienia i śmierci Jezusa. Dopiero po swoim zaparciu Piotr odkrył swoją zarozumiałość, swoją zbytnią pewność siebie, brak poznania siebie i grzechu swojego serca. Nie znając siebie Piotr dawał Jezusowi obietnice bez pokrycia w rzeczywistości: „Z Tobą gotów jestem iść nawet do więzienia i na śmierć” (Łk 22,33). Po swoim grzechu Piotr wreszcie pojął, że to on – biedny grzesznik – potrzebuje zbawienia przez Chrystusa. Po swoim

upadku Piotr nie broni się, aby Jezus umył mu nogi, aby Go oczyścił, aby Go zbawił. I chociaż Piotr nie stał pod krzyżem razem z Matką Jezusa i umiłowanym uczniem, to jednak głęboko doświadcza, że jest to śmierć dla niego i za niego. Szybki bieg Piotra do pustego grobu wyraża jakiś wewnętrzny niepokój. W niepokoju tym jest już przeczucie wiary w Zmartwychwstanie. Czyż bowiem Piotr mógłby całkowicie zapomnieć o wielokrotnych zapowiedziach zmartwychwstania Jezusa? Czyż mógłby zapomnieć o obietnicy ponownego spotkania w Galilei? Przeczucie zmartwychwstania Jezusa było jednak tak niesamowitą nowiną, iż trudno było uwierzyć w możliwość jej spełnienia.

Bieg Piotra i Jana do pustego grobu to bieg do źródła nadziei, do źródła prawdziwej radości, do źródeł życia. Zauważmy ich pośpiech, oczekiwanie pełne niepokojem. E. Burnand namalował znany obraz przedstawiający Piotra i Jana biegnących do grobu (patrz poniżej). Wyraża on pośpiech i niepokój apostołów.

Pusty grób przemawia do uczniów. Pusty grób jest dla nich znakiem, symbolem, jest jakby sakramentem Zmartwychwstałego. Ogłasza im dobrą nowinę. Zmartwychwstałem i zawsze jestem z wami – mówi Chrystus swoim pustym grobem. Choć sytuacja życiowa każdego z nich była inna, obaj potrzebowali tej niezwykłej Nowiny.

Głębina naszego uczestnictwa w radości Jezusa Zmartwychwstałego zależy od głębi naszej więzi z Jezusem, od naszego uczestnictwa w Jego męce i śmierci, od wewnętrznego uznania naszej słabości i grzeszności. Radość Wielkiej Niedzieli może odkryć

E. Burnand, *Uczniowie Jan i Piotr w drodze do grobu w wielkanocny poranek*

tylko ten, kto doświadczył bólu Wielkiego Piątku. Zmartwychwstanie Jezusa może być wielką Nowiną tylko dla tych, dla których śmierć Chrystusa była wielkim smutkiem. Pełni radości Jezusa Zmartwychwstałego może doświadczyć tylko człowiek, który przeżyje rzeczywiste zagrożenie wynikające z grzechu, w którym pogrążony jest zarówno on sam jak i świat.

Gdy uczniowie dotarli do grobu, Jan nie wszedł jednak od razu do wnętrza. Nachylił się jedynie, aby sprawdzić, czy rzeczywiście grób jest pusty. Tak. Grób był pusty. Jan zobaczył jedynie płótna, w które było zawinięte ciało Jezusa. Zaczekał na Piotra, aby ten jako pierwszy wszedł do grobu. W ustąpieniu pierwszeństwa Piotrowi przy wejściu do grobu można dostrzec delikatność i szacunek młodszego Jana dla starszego Piotra. W ten dyskretny sposób Jan ukazuje również rolę Piotra we wspólnocie Apostołów. Kiedy Piotr wszedł jako pierwszy, za nim wszedł także Jan.

Dzięki szczególnemu doświadczeniu Jezusowej miłości – Jan nazywa bowiem siebie uczniem, którego Jezus miłował (por. J 21,7) – dzięki intuicji swojego czystego serca, Jan szybciej przedarł się przez własne zagubienie i niepewność. Szybciej też odnalazł w pamięci wielokrotną zapowiedź Jezusa, że po trzech dniach od śmierci zmartwychwstanie. Zaledwie zobaczył pusty grób, leżące płótna oraz chustę, uwierzył w tajemnicę Zmartwychwstania. Szybki bieg Jana jest symbolem jego szybkiej wiary. Miłość otwiera oczy. Miłość sprawia, iż człowiek widzi więcej i szybciej.

Piotr biegł wolniej. Piotrowi, który miotał się pomiędzy wyniosłością a doznany upokorzeniem własnym grzechem, trudniej było uwierzyć. Potrzebował więcej czasu. Piotr do radości Jezusa Zmartwychwstałego dochodził wolniej i z większym trudem. Każdy grzech, zaślepiając człowieka, niszczy jego duchową wrażliwość. Utrudnia mu przez to odkrywanie obecności Jezusa. Gorzkie i serdeczne łzy Piotra wylane po zaparciu się Jezusa przygotowały jednak jego serce na przyjęcie tajemnicy Zmartwychwstania. Do radości Zmartwychwstania Piotr dochodzi nie tylko

dzięki własnym wysiłkom, łzom żalu i skruchy, ale także dzięki modlitwie Jezusa, który zapewnił go: „Szymonie, Szymonie, oto szatan domagał się, żeby was przesiał jak pszenicę; ale Ja prosiłem za tobą, żeby nie ustała twoja wiara” (Łk 22,31).

Odwołując się do naszej wyobraźni oraz opisu, jaki zostawił nam św. Jan, kontemplujmy pusty grób. Przypatrujmy się niepotrzebnym już płótnom oraz chuście. Zauważmy radosne zdziwienie Jana, wyraz jego wiary w Zmartwychwstanie Mistrza.

I chociaż Piotr i Jan dochodzą do radości Zmartwychwstania różnymi drogami, to jednak w końcu pełna radość stała się udziałem ich obu. Prośmy Jana, umiłowanego ucznia Jezusa, aby jego droga do wiary w Zmartwychwstanie Jezusa uczyła nas potrzeby wewnętrznej przejrzystości w naszych pragnieniach i dążeniach. Czyste serce widzi szybciej, widzi dalej, widzi więcej. Prośmy także o intuicję serca, dzięki której będziemy w stanie odkryć obecność Jezusa Zmartwychwstałego w naszych codziennych doświadczeniach, życiowych sytuacjach, zdarzeniach. Podobnie jak zbędne płótna stały się dla Jana znakiem obecności Jezusa Zmartwychwstałego, tak również i dla nas wiele najprostszych sytuacji życiowych, po ludzku przypadkowych i zbędnych może być również znakiem Jego obecności.

Piotra zaś prośmy, aby uczył nas gorzko i serdecznie płakać z powodu naszych słabości i grzechów. Tym właśnie żalem przygotowujemy nasze serce na przyjęcie radości Zmartwychwstania. Nasza grzeszna przeszłość nie musi być przeszkodą w drodze do Jezusa. Możemy uczynić z niej – jak uczynił to Piotr – miejsce spotkania z Jezusem. Im bardziej rozlał się nasz grzech, tym obficie może rozlać się łaska wiary w Jezusa Zmartwychwstałego. Wraz z Piotrem i Janem upadnijmy przed Jezusem, wyrażmy naszą miłość, nasze oddanie, nasze uwielbienie dla tajemnicy Jego Zmartwychwstania.

ks. Józef Augustyn SJ

Ogłoszenia duszpasterskie

1. Przeżywamy radość Zmartwychwstania Pańskiego. Jutro drugi dzień Świąt – Wielkanocny Poniedziałek. Msze św. będą odprawiane w porządku niedzielnym. Ofiary składane jutro na tacę tradycyjnie są przeznaczone na potrzeby katolickich uczelni w Polsce.

2. W związku ze zmianą czasu przypominamy, że Msze św. wieczorne będą odprawiane o godz. 18⁰⁰, a kancelaria parafialna w środę i piątek będzie czynna od godz. 17⁰⁰.

3. We wtorek, 2 kwietnia, przypada 8. rocznica śmierci Błogosławionego Jana Pawła II. Zapraszamy na Apel Jasnogórski na godz. 21⁰⁰.

4. W tym tygodniu przypada:

♦ pierwszy czwartek miesiąca – dzień modlitwy za kapłanów i o nowe powołania kapłańskie i zakonne. O godz. 15⁰⁰ Msza św. w Cementowni.

♦ pierwszy piątek miesiąca – spowiedź od godz. 17³⁰.

♦ pierwsza sobota miesiąca – dzień poświęcony Matce Najświętszej. Odwiedziny chorych od godz. 9⁰⁰, a o godz. 18⁰⁰ Msza św. Różańcowa – serdecznie zapraszamy.

5. Przyszła niedziela będzie uroczystą Niedzielą Miłosierdzia Bożego. Niech dobrym przygotowaniem do tej niedzieli jest codzienne modlitwa Koronką do Miłosierdzia Bożego.

6. Dzieci, które zbierały obrazki za udział w Drogach Krzyżowych po dzisiejszej Mszy św. mogą otrzymać ostatnią część układanki – obrazek z Panem Jezusem Zmartwychwstałym. Prosimy zgłaszać się do zakrystii. W następną niedzielę osoby, które przyniosą wyklejoną całą planszę, otrzymają nagrodę. Rozdanie nagród po Mszy o godz. 10³⁰.

7. W środę zapraszamy na spotkanie Kręgu Biblijnego po wieczornej Mszy św.

8. Serdecznie dziękujemy wszystkim, którzy przyczynili się do pięknej i godnej oprawy w trakcie świątecznych dni.

1 kwietnia – PONIEDZIAŁEK W OKTAWIE ZMARTWYCHWSTANIA PAŃSKIEGO

7⁰⁰ + Władysław Kuźniak.

9⁰⁰ O zdrowie i Boże błogosławieństwo oraz opiekę Matki Bożej dla rodziny Piątków, Poganów i Brodzińskich.

10³⁰ + Ireneusz Opiłka – od Marzenny Lesiak z Łukaszem i Damianem.

12⁰⁰ Chrzest.

18⁰⁰ + Stanisław, Anna, Henryk Biedak.

2 kwietnia – wtorek

7⁰⁰ 1) + Władysława Bednarz (1. r. śmierci); Stanisława Koniec (3. r. śmierci).

2) + Henryk Straszak – od Zofii Niedzielskiej z synem.

18⁰⁰ + Ireneusz Opiłka – od Małgorzaty Wójcik z rodziną.

3 kwietnia – środa

7⁰⁰ 1) + Henryk Straszak – od Danuty Blicharskiej.

2) + Mieczysław Ziaja – w 18. r. śmierci – od żony.

18⁰⁰ Nowenna do M.B. Nieustającej Pomocy.

4 kwietnia – czwartek

7⁰⁰ 1) + Henryk Straszak – od Wojciecha Blicharskiego z żoną i córką.

2) + Marianna Cholewa – od Anny i Mariana Wnuk oraz Anety Uliniarz z rodziną.

18⁰⁰ + Ireneusz Opiłka – od Jadwigi Grzebieluch z Anną i Tomaszem.

5 kwietnia – piątek

7⁰⁰ 1) + Henryk Straszak – od sąsiadów Mariana i Anny Wnuk.

2) + Marianna Cholewa – od rodziny Gierackich i Królaków.

18⁰⁰ Msza zbiorowa za zmarłych.

6 kwietnia – sobota

7⁰⁰ 1) + Henryk Straszak – od rodziny Dudkiewiczów i Bednarków.

2) + Andrzej Radosz – w 1. r. śmierci.

18⁰⁰ Msza Koła Różańcowego.

7 kwietnia – niedziela

7⁰⁰ + Lucjan Gorgoń; Antonina, Józef Kołton.

9⁰⁰ + Marianna Wyrodek – od syna Dariusza z rodziną.

10³⁰ + Ireneusz Opiłka – od chrześnicy Oli i rodziny Jagłów.

12⁰⁰ + Stanisława, Mieczysław Jagła; Krystyna Mikoda.

18⁰⁰ wolna

Stopka redakcyjna

Redakcja gazetki:

Ksiądz Jacek Furtak, Proboszcz

Ksiądz Mariusz Olejnik

Ksiądz Michał Kocjan (redaktor odpowiedzialny)

Adres:

Rzymskokatolicka Parafia Przemienienia Pańskiego

ul. Kościuszki 33

42-440 Ogrodzieniec

tel. 699-189-130 (telefon dyżurujący)